

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

22.

Ny Østensgård skole

1972-73

Med årsskriftet sender vi også denne gang fra skolen en hilsen til forældre og andre, som følger arbejdet på Ny Østensgård. Tak for den opmærksomhed, som i årets løb er vist os – ved deltagelse i vore arrangementer, ved henvendelser i den ene og den anden anledning eller ved, at De gennem børnene støtter skolens bestræbelser over for vore opgaver.

Den kommende skolelov

Også i år ofrede vi den ny skolelov opmærksomhed. Ved mødet i november beskæftigede vi os med spørgsmålet om eksaminer og karakterer og havde med godt besøg af forældre, lærere og elever en nyttig debat. Men loven er som bekendt udsat, og visionerne er falmet, efter at skrappe spareforanstaltninger er pålagt os. Vi måtte nødtvungent beskære vore timetal for klasserne og indstille os på ændrede arbejdsvilkår, som må virke forstemmende og begrænsende på de muligheder, vi gerne så fremmet.

Triste følger af sparsommeligheden

En trist følge af knap økonomi er den sammenlægning af klasser, som vil finde sted. Tre 3. klasser fortsætter som to 4. klasser, samtidig med at elever må forlade skolen mod deres og vores ønske om at fortsætte i I real på Lykkebo Skole. Skoledirektoratet har bestemt, at vi kun får én I realklasse, hvilket er for lidt til at rumme alle piger og drenge, der har ønsket optagelse i denne skoleafdeling hos os.

Skolen i søgelyset

De har sikkert ligesom vi følt, at vores virksomhed – undervisningsmæssigt såvel som m. h. t. omgangsforhold – underkastes stadig mere kritisk og krævende vurdering. Man skal ikke kende meget til skoleforhold, før man bemærker, at udviklingen går rask. Betragtninger og synspunkter angående skole melder sig med stadig mere ransagende og analyserende hensigt.

Det er for så vidt rimeligt og forståeligt, men vil for mange af os gøre det nødvendigt at fremhæve værdien af tilvante og prøvede normer. Vi vil ikke slippe et arbejdsgrundlag, en pædagogisk praksis eller et hidtil anerkendt mål for vor virksomhed, før tilstrækkelige muligheder er skabt til, at vi kan være motiverede og ansvarlige over for nye krav.

Tryghed, venlighed og åbenhed – for de fleste

Jeg tror, denne indstilling er generel for os, der varetager det daglige arbejde på Ny Østengård. Men det har ikke mindre betydning for mig, at vi bestyrkes i denne holdning gennem samtaler med mange forældre. Dette er en forudsætning for, at skolen er et sted, hvor de fleste befinder sig godt. Børn og voksne føler i almindelighed både tryghed, venlighed og åbenhed – og disse gode vilkår søger vi at give det rette grundlag ved at præstere fastheden i nødvendigt omfang.

Utvivlsomt vil nogle af vore elever hvæse ved denne karakteristik. Desværre med rette! For dem er skolen et fælt sted, og alt for ofte føler vi, hvor dårligt vi magter at hjælpe dem, der har det vanskeligt.

Den kendsgerning, at skolen endnu ikke har tilstrækkelige muligheder for at give alle lige gode betingelser i et udviklingsforløb, skal imidlertid ikke rokke ved vor tro på, at Ny Østengård Skole også i år kan være sin virksomhed bekendt.

Når vanskelighederne melder sig

Men vi er da klar over, at også andre vanskeligheder har meldt sig, så elever og forældre har følt det. Vi har i dette skoleår været ramt af så langvarige sygdomsperioder blandt personalet, at det har skabt problemer, der nok endnu ikke helt kan overses. I sådanne situationer må elever, forældre og skole desværre konstatere, at jo mere afholdt og dygtig en lærer er, jo større er tabet under langvarigt fravær. Bortset fra, at der er ydet udmærket vikarhjælp i flere tilfælde, er vi henvist til i størst mulig udstrækning at støtte hinanden og styrke den indstilling hos eleverne, der giver en vikar mulighed for at skaffe udbytte af timerne.

Vi siger farvel – og tak!

Samtidig med at vi tager afsked med endnu et skoleår, står vi over for at skulle sige farvel til nogle af dem, der har været med til at danne helheden hos os. Af forskellige grunde har de søgt og fået deres afsked, og vi må indstille os på til næste år at skulle klare os uden deres gode hjælp. I denne gruppe af lærere vil vi først og fremmest nævne fru Minna Harfot, som har ønsket pension – mens hun endnu har gode kræfter til at dele et velfortjent otium med sin mand i huset ved Greve

Strand. Fru Rita Leth Knudsen har haft orlov siden jul og ønsker nu helt at fratæde sin virksomhed, efter at tilværelsen under nye omstændigheder har krævet hende fuldt ud. Erik Nipper har følt vanskelighederne ved en lang skolevej og flytter efter ferien til Farum skolevæsen, og Gitte Rottbøll rejser til Helsingør for at prøve andre skoleformer. Endelig har Else Karlshøj søgt og fået orlov for at gennemføre et allerede påbegyndt studium på Danmarks Lærerhøjskole, så vi må savne hende – foreløbig i to år. Sidst i rækken af lærere »på vej ud« skal nævnes Tove Koch, som overtog Rita Leth Knudsens skema efter nytår. Arbejdet hos os er efter aftale midlertidigt; efter ferien påbegynder Tove Koch en uddannelse, som hun har vist sig særdeles egnet til.

Det er vilkårene på enhver arbejdsplads, at folk kommer og går. Også på en skole oplever vi, at selv om kolleger, vi sætter stor pris på, rejser, vil tilværelsen gå videre og opgaverne blive løst. Men det bliver nu alligevel på en lidt anden måde, det sker. Og afgørende for, hvor smertefrit vi kommer over tabet, er overgangen, indtil vi vænner os til at klare os uden jer.

I hvilken retning vil udviklingen dreje, når I ikke længere er til stede og påvirker os andre som hidtil? Vi skal nok nogle gange i det nye år blive mindet om, at I er væk; for I var hver på sin måde medarbejdere, som gjorde sig stærkt gældende. Også i jeres fravær vil I påvirke os med erindringen om, hvordan I ville have gjort tingene. Hjertelig tak, I, der nu forlader Ny Østengård, for god og dygtig indsats hos os – og held og lykke under de forhold, der nu venter jer!

Kai Andersen

KALENDER juni–august 1973

Fremlæggelsesdag tirsdag den 19. juni – eleverne har fri.

Besøgsdagene bliver onsdag den 20. og torsdag den 21. juni. Program over disse dage vil blive uddelt til eleverne.

Udstilling af elevarbejder i faglokalerne er åben på *besøgsdagene* i undervisningstiden.

Afslutningstesten for udgående elever finder sted torsdag den 21. juni kl. 19.30 i pigernes gymnastiksal.

Omflytningsdag er fredag den 22. juni; der udsendes særligt program.

Sommerferien begynder mandag den 25. juni.

Første skoledag er mandag den 13. august.

De nye 1. klasser begynder dog først mandag den 20. august kl. 9. Meddelelse om dette udsendes til alle nye elever.

Memento

Tirsdag den 17. april samledes en skare elever, forældre og andre med tilknytning til skolen for at træffe en særdeles trist beslutning: Hvem af vore elever til den kommende I real måtte på grund af pladsmangel henvises til Lykkebo Skole?

Der skal ikke her redegøres for forudsætninger og forløb indtil denne aftens møde – der var fra skolen tilgået hjemmene fornøden meddelelse, og skolenævnet var orienteret om den bitre nødvendighed.

Når der kan være grund til at dvæle ved mødet og dets formål, er det udelukkende for at sende en hilsen og stærk beklagelse til de elever, som måtte gå skuffede hjem, fordi de måtte indstille sig på, at der efter sommerferien ikke er plads til dem på Ny Østensgård. Det er både urimeligt og brutalt, når man ved lodtrækning skiller børn fra kammerater og lærere, som de har været glade for, og sender dem bort fra en skole, som de er blevet stærkt knyttet til. Vi, der kender disse børn, føler et stik i hjertet ved tanken om, hvad vi lægger hånd til.

Det er imidlertid en trøst at vide, at i de allerfleste tilfælde betyder en flytning kun en kort overgang af vanskeligheder. Kun sjældent får det varige og alvorlige følger, når der som her er tale om påbegyndelsen af et nyt og samlet skoleforløb i realafdelingen.

Skulle det ske, at én eller flere af de elever, som er blevet henvist til I real på anden skole, møder så store problemer, at det giver anledning til bekymringer, finder vi det på Ny Østensgård helt rimeligt, at alt gøres for at råde bod på en ulyksalig disposition.

Uden at der hermed er givet løfter om den bedste løsning, tør vi godt antyde, at der tidligere har været mulighed for at lempe uheldige omstændigheder.

Vi ønsker disse elever held og lykke på deres nye skole, men lover dem samtidig gæstfri hjælpsomhed, hvis de får brug for den.

Kai Andersen

Skolen – en dobbelt arbejdsplads

Forståelsen af skolen som en arbejdsplads for eleverne er vel næppe helt accepteret endnu, men hvordan man end vil formulere sig, må det vel indrømmes, at eleverne tilbringer en afgørende del af døgnets timer på skolen. At der arbejdes i den tid er så selvfølgelig en ting, at den offentlige reaktion altid er stærk, hvis man får mistanke om, at det kniber med den side af sagen.

Hvordan der arbejdes er i høj grad betinget af den lærerstab, der hører til skolen. Jo mere den har føling med det miljø, den underviser i, og er i stand til at føje og anvende de pædagogiske principper efter dette miljø, jo bedre vil resultatet blive både i den daglige situation og på langt sigt.

Resultat – ? hvordan – ? i fejlfri diktater og eksamensresultater med »meget tilfr.« og »udmærket«?

Bevares, også på den måde; det har aldrig skadet nogen. Men ikke mindst i den retning, som skolens formålsparagraf tilsigter:

»... i samarbejde med forældrene at give eleverne mulighed for at tilegne sig viden, arbejdsmetoder og udtryksformer, som medvirker til den enkelte elevs alsidige udvikling.

Folkeskolen må i hele sit arbejde søge at skabe sådanne muligheder for oplevelser og selvvirksomhed, at eleven kan øge sin lyst til at lære, udfolde sin fantasi, opøve sin evne til selvstændig vurdering og stillingtagen og udvikle sig i tillid til sig selv og fællesskabets muligheder ... «

Ro og tryghed i arbejdet og på arbejdspladsen er to væsentlige forudsætninger for at folkeskolelovens formålsparagraf kan blive tilgodeset. Usikkerhed og stressede arbejdsbetingelser, som voksende klassekvotient, nedsatte arbejdsperioder uden pensumreduktion og forøgede arbejdsbyrder, fører til det modsatte resultat. Et resultat, hvis virkninger først for alvor vil blive registreret, når elevernes uddannelsesforløb nærmer sig sin afslutning – eller hvis antallet af førtidspensionerede lærere får en brat stigning om 10–15 år.

Det er en livsnerve i samfundet, man beskadiger, når man vil lave restriktioner på uddannelsens område. Det er ikke én, men to arbejdspladser trivsel, man griber ind overfor, og der er ikke mange hjem, der lades uberørt.

Det er et sundhedstegn, når der i dette forår er blevet reageret så kraftigt over for forringelser i skolens vilkår. Det røre, dette afstedkom, må give anledning til overvejelser om, hvordan samarbejdet mellem skole og hjem kan styrkes for det fælles mål: den bedst mulige skole.

E. Galle

Beretning fra skolenævnet

Året, der nu er gået, har budt på både godt og ondt.

Bl. a. har der været en del kedelige forsømmelser, som nævnet har måttet tage sig af.

Småbørnslegepladsen, der var resultatet af den fælles indsats, fik vi jo lavet færdig.

Desværre har den lidt temmelig stor overlast, så der forestår nu en del reparationsarbejde, som vi har lovet færdig til 1. maj, hvor pladsen åbnes for børnene.

Desværre fik vi ikke gennemført den ansøgte skolebusordning for eleverne fra området ved Hornemans Vænge.

En af de mere positive ting, der er værd at skrive om, er vort årlige bankospil, som i år var et rent flæskespil. Det må siges, at det blev en vældig succes med en stor forsamling af både forældre og elever, og spillelysten var stor, så der blev et pænt overkud på ca. 1300 kr., som traditionen tro gik ubeskåret til skolens elevfond.

Lad mig slutte denne beretning med at rette en tak til forældre, elever, skolen og dens leder, lærere og øvrige medarbejdere for samarbejdet i det forløbne år.

På skolenævnets vegne
Ejner Jørgensen
skolenævnetsformand

Medlemmer af skolenævnet

Ejner Jørgensen, formand, Bærhaven 16, 1. tv., tlf. 30 82 89
Liss Jensen, næstformand, Vinhaven 21, 2. th., tlf. VA 5934
Aase Malinovskiy, sekretær, Kirsebærhaven 53, 1. th., tlf. 30 59 53
Kai Brandtberg, Vigerslevvej 340, 1. th., tlf. 30 25 05
Bjarne Mørch, Vinhaven 47, tlf. VA 2821

Eleverådet 1972–73

Eleverådet består af:

Erik Mørch, 9v, formand
Helle Nygård, 6x, næstformand
samt to repræsentanter fra hver klasse, undtagen 1. og 2. klasse.

Endelig – langt om længe – er vedtægterne blevet færdige. Det har taget ca. tre år, og det er for dårligt.

Til hvert eneste elevrådsmøde er dette forslag blevet stillet: Kan vi ikke få en afstemning om tilladelse til at ryge på skolen? På næste møde vil jeg foreslå, at vi får en afstemning blandt forældrene om tilladelse til rygning på skolen. Afstemningen vil omfatte elevernes forældre fra 7. til 10. klasse og I–III real.

Der er også stillet dette spørgsmål: Kan vi ikke få klasselokalerne udsmykket? Så vi vil arbejde med dette forslag.

Jeg tror, at vi vil få noget ud af det, hvis vi fremover arbejder på samme måde.

For eleverådet *Erik Mørch, 9v*

Kære nye skolekammerater!

Ja, for det er I jo fra nu af. Vi håber allesammen, at I får det godt på skolen, og bliver glade for at komme her.

Her på skolen har vi noget, der kaldes elevråd. Det er 2 børn fra 3. klasse og opetter der bliver valgt til at komme der en gang om måneden. De skal spørge resten af klassen om der er nogle, der har en god idé til at gøre skolen mere elevvenlig.

Her i Danmark skal alle børn i skole, når de er 6 eller 7 år. I Frankrig begynder de når de er 4. I Afrika er der en hel masse, der aldrig får lov til at komme i skole. Det koster nemlig mange penge, og de fleste er meget fattige, så I kan nok se at vi er heldige her i Danmark.

Hermed vil jeg på elevrådets og skolens vegne byde jer alle rigtigt hjerteligt velkommen.
Helle, 6x

Frivillig musik

Omkring 100 elever har i det forløbne år fået ekstra musikundervisning. Denne har været givet dels på hold – to korsangshold, to mandolinhold, fire blokfløjtehold og ét guitarhold – dels individuelt: klaverundervisning.

Holdundervisningen er gratis, mens klavereleverne har betalt deres individuelle undervisning.

Endnu flere elever havde ønsket musikundervisning, men det var ikke muligt at imødekomme de mange specielle ønsker som: tromme, trompet, klarinet etc.

På grund af skolekomediens tidsmæssige placering holdt vi ikke juleafslutning i gymnastiksalen som tidligere, men lavede en »intern« julefest for alle musikelever i musiklokalet. Vi håber, at vi kan genoptage »Jul på Ny Østensgård« i den kommende sæson.

I december 1972 døde en kendt dansk komponist og kordirigent, Karl Clausen.

Til hans minde har to skolekor, nemlig Korsvejens Skoles Pigekor og Ny Østensgård Skoles Pigekor, slået sig sammen om at opføre hans store skoleopera eller maskespil: »Klokken« efter H. C. Andersens eventyr af samme navn.

Med støtte fra Tårnby kommune er det lykkedes at skabe økonomisk basis for opførelsen: der er skaffet nodemateriale, orkestermusikere, dragter til solister (ved D. Moldt) samt materialer til opbygning af scene etc.

Den spændende forestilling løb af stabelen mandag den 30. april i festsalen på Korsvejens Skole.

Til slut nogle bemærkninger om vore musikweekender. Ved hjælp fra forskellig side: gratis hytte, tilskud til bus etc. er

det for andet år lykkedes at gennemføre en musikweekend for alle deltagere i frivillig musik.

Deltagerantallet gør det nødvendigt at dele eleverne i to hold, som hver tilbringer en lang weekend i en hytte nord for København.

Alle har følt det helt ubeskriveligt dejligt at kunne tilbringe næsten to hele dage med at spille og synge sammen.

Trods et fast øveprogram for alle hold bliver der masser af tid for den enkelte elev til at pleje kammeratskaber mellem prøverne – et kammeratskab, der ofte viser sig ved, at man sidder i græsset og synger eller spiller sammen.

Vi håber meget, at vi igen i år kan gennemføre disse musikweekender.

Endelig en tak til alle de forældre, der på forskellig vis slutter op om den frivillige musik.

Ruth Rugaard og Poul Milberg Petersen

PS. Vi er stadig interesserede i instrumentalister blandt forældrene (strygere, blæsere samt slagtøj), der vil medvirke ved skolekorets arrangementer. – Henvendelse: tlf. 98 37 51.

Om valgfri musikundervisning

Valgfrie fag i de ældste klasser har nu tre år på bagen. I de forløbne tre år har faget »sang og musik« rekrutteret et stadigt stigende antal elever; sanglæreren burde have al mulig grund til at være tilfreds – det er han imidlertid ikke!

En stor del af de elever, der har valgt musik, har vist ikke været klar over, hvad de gik ind til. Nogle har troet, at man i musiktimerne *kun* beskæftigede sig med at spille beatmusik på guitar, eller at man på skift medbragte tilfældige beatplader af tvivlsom kvalitet, som man kunne spille for kammeraterne, alt imens man lavede lektier eller spillede kort. Andre har muligvis valgt musik, fordi de mente, at det var et fag, man ikke skulle bestille noget i. Musik er så vidtspændende et fag, at det er umuligt at nå det hele igennem på et år à to timer ugentlig. Derfor har jeg måttet udvælge visse emner, som vi har gjort lidt mere ud af, medens andre ting kun berøres periferisk eller udelades.

Formålet med musiktimerne må være at vække en interesse for musik gennem aktiv udøvelse, at udvikle elevernes kritiske sans samt at udvide deres viden om musik og instrumenter i almindelighed.

De fleste elevers stemmer er i overgang, derfor lægger fællessang kun beslag på en mindre del af undervisningstiden. – Vi synger spirituals, folkesange og lignende, arrangeret for én eller flere stemmer og med lettere instrumentledsagelse. Vi gør en del ud af at lære at betjene de forskellige rytmeinstrumenter, skolen rå-

der over, for derved at kunne spille forskellige rytmiske melodier. Dog kan det være vanskeligt at opnå et tilfredsstillende resultat med et hold på 30–40 elever, især når halvdelen rigtig skal have luft for indeklemt aggressioner, så snart de får en tromme i hånden. En stor hjælp er det, at en del af eleverne i forvejen kan spille lidt guitar, men der gives ikke egentlig guitarundervisning i sangtimerne.

En del af tiden bruges til gennemgang af instrumenter, ét ad gangen. Vi hører plader med det pågældende instrument, især hvordan det benyttes i forskellige stilarter, lige fra barokmusik til beat. Ind imellem tager holdet ud for at se og høre disse instrumenter; vi har været i kirker og se på orgler, på Musikhistorisk Museum, til skolekoncerter samt i demonstrationscentre for el-instrumenter. For at musikundervisningen ikke skal blive for kedelig, lægges der lige så megen vægt på beat som på klassisk. Vi hører om beatmusikkens »hovedstilarter«, gennemgår forskellige aktuelle beatgrupper, har hørt om beatmusikkens udvikling, lige fra 50'ernes rock'n roll til vor tids musik.

På intet tidspunkt har vi benyttet lærebøger, men skriver flittigt op i en arbejdsbog, vi har fået; det være sig sangtekster, skitser af instrumenter, noder, forskellige rytmer m. m., og netop dette, at man også skal bestille noget i sang og musik, kommer helt bag på mange af eleverne og skaber en del unødvendig brokkeri, ligesom det, at man skal »belemres med klassisk musik«.

Måtte det fremover være sådan, at kun de elever, der *virkelig* interesserer sig for musik, vælger dette som p-fag, da der ellers er vigtigere ting at ofre tid og kræfter på.

Abel

Status fra periodeklassen

Påsken 1973

Periodeklassen har nu fungeret i knap to år, og det er vort indtryk, at klassen er blevet en ganske naturlig del af skolens liv og arbejde. Der har indtil påsken i år været henvist 169 elever af skolens 650. Problemerne har været små og store. Nogle elever har været mange timer i periodeklassen, og andre kun en enkelt eller få timer. Et par elever har henvist sig selv, hvilket er blevet accepteret af elevernes lærere og periodeklassens lærere.

Vi har udvidet vores arbejdsområde til også at omfatte lektiehjælp. Elever kan få lov til at lave deres lektier i periodeklassen og kan få hjælp i det omfang, vi har tid (frivillig lektiehjælp). Desuden kan lærere og hjem aftale, at lille Ole eller store Ole skal læse lektier i periodeklassen i bestemte timer (tvungen lektiehjælp). Derudover kan lærerne sende elever, der behøver en øjeblikkelig støtte i et fag, og i det omfang, vi har plads, tager vi imod dem og hjælper dem.

Vores antal af fortrinsvis små elever, der kommer for tidligt, er øget stærkt. Af og til har vi indtryk af, at de kommer for tidligt med vilje, for »der er så rart i periodeklassen«. Og de er velkomne, når vi har plads. I den anledning har vi fået en del nye spil og lignende.

Arbejdet i periodeklassen er koncentreret om tre ting: 1. undervisning, 2. samtaler med elever og lærere, 3. samarbejde med forældre og institutioner uden for skolen.

Vi gav sidste år et lille suk i dette skrift: forældresamarbejdet. Og vi er ikke blevet skuffet. Vi har kun i meget få tilfælde ikke opnået kontakt med de hjem, vi har henvendt os til. Det gode forældre-samarbejde, der er kommet i stand, har resulteret i et langt mere effektivt arbejde omkring børnene.

Vi vil gerne her sige tak for den imødekommenhed og den samarbejdsvilje, vi har mødt, og vi er ikke i tvivl om, at forældrenes indsats har haft betydning for det vellykkede arbejde, der i mange tilfælde er udført i periodeklassen.

Også skolenævnet retter vi en tak til for den hjælp, vi har kunnet hente her.

Marianne Bruus Jelved
periodeklasselærer

Ildrætsliv på Ny Østensgård 1972–73

Drenge

I de københavnske skolers idrætsdag i Valby Idrætspark deltog vi med 96 drenge. Drengene klarede sig godt. Det blev til en række sejre i fodbold – ja, 1uv vandt alle sine kampe og kvalificerede sig til finalestævnet på Østerbro. Her blev de slået i finalen.

5xu sikrede sig en smuk førsteplads i stafetløb – faneplade og diplom til skolen.

Vi deltog atter i Ekstra Bladets store fodboldturnering, hvor vi efter pæn indsats blev slået så knebent som 1–0 i tredje runde.

I august-september blev der afholdt frivillig idræt lørdag formiddag. Tiden blev i det væsentligste brugt til klassekampe drengene indbyrdes med tanke på Idrætsdagen og til træning af Ekstra Bladets hold.

Svømningen er foregået som vanlig, og der er taget en række af de nyindstiftede mærker. Frivillig svømning er afholdt med drenge fra 3. klasse, og der har været et ekstrahold med drenge fra 8. og 9. klasse. Ved svømmestævnet i Østerbro Svømmehal deltog drengene med to hold. 9. klasse nåede finalen, hvor de efter en spændende kamp blev nr. 2.

I vinterhalvåret blev der afholdt frivillig gymnastik lørdag formiddag.

Drengegygnastikken er inde i en vanskelig periode, idet det er blevet stadigt sværere at få lokket de boldhungrige drenge til redskabsgymnastik. Skolen er for drengenes vedkommende blevet en typisk boldskole, og her hævder vi os særdeles smukt. Det er mit ønske, at vi atter kunne få opbygget en kerne af gode redskabs-gymnaster, hvor Ny Østensgård fra tidligere har stolte traditioner.

Olav Feyling

Piger

I de københavnske skolers idrætsdag deltog 116 piger fordelt på disciplinerne: stafetløb, langbold, håndbold, atletik og svømning. 6ux blev Valbymestre i atletik og vandt diplom og faneplade til skolen.

I real og 8. klasse blev Valbymestre i håndbold og kvalificerede sig herved til mesterskabsstævnet, der blev afholdt på Østerbro Stadion.

I løbet af skoleåret har der været tilbudt pigerne frivillig undervisning i svømning, atletik og legemsøvelser med folkedans.

Eleverne fra den frivillige atletikundervisning har deltaget i folkeskolernes atletikstævne; og efter endt sæson havde alle opnået at tage idrætsmærket.

Fra Københavns Atletikforbund kom i foråret en indbydelse til at deltage i Garageløbet (ca. 600 m). Skolen deltog med to elever, der begge opnåede en fin placering.

Helle Nielsen, 6x, blev nr. 1 (tid: 2.04,2) i gruppe 6. kl.

Jette Olafsson, 7v, blev nr. 2 (tid: 2.03,0) i gruppe 7. kl.

Den frivillige gymnastikundervisning sluttede i år med mærkeprøve og opvisning.

Mandag den 9. april mødte 33 elever op for at aflægge prøven til bronze. Det er første gang, pigerne har kunnet aflægge denne prøve, der kræver fremmed dommer. Til forældrenes orientering kan jeg oplyse, at eleven skal kunne udføre fire øvelser: en hævøvelse, et spring og to behændighedsøvelser. For disse øvelser tilsammen skal eleven have opnået 24 points.

Alle elever bestod prøven.

Fredag den 13. april sluttede vi vinterens arbejde med opvisning i pigesalen, og det var en glæde for holdene og undertegnede at mærke forældrenes og kammeraternes interesse for afslutningen. Til slut vil jeg gerne takke eleverne på de frivillige hold for en energisk og inspirerende arbejdsindsats.

Esther Holm-Christensen

Hvad er et skolebibliotek, og hvordan virker det?

Skolebiblioteket er en materialesamling til brug for skolens elever og lærere. Egentlig er ordet bibliotek lidt misvisende, da det kan få nogle til at tro, at det er et børnebibliotek anbragt på skolen,

men det er langt fra rigtigt. Et skolebibliotek og et børnebibliotek er to vidt forskellige institutioner. De har hver sit arbejdsområde. Skolebiblioteket har noget med skolens arbejde at gøre, mens børnebiblioteket hovedsagelig tager sig af det mere rekreative. Bogbestanden i de to biblioteker viser også forskelle. Kun 47 pct. af de bøger, som findes i skolebiblioteket, er i børnebiblioteket. Til gengæld har børnebiblioteket så mange titler, som vi ikke har; men det er for det meste hobbybøger, tegneserier og seriebøger. Allerede tidligt i børnenes skoletid er biblioteket en del af deres skolegang. Ja, endnu før børnene kan læse, kommer de på biblioteket. En 1. klasse kan f. eks. have den opgave at finde et billede, de synes om. Når klassen så igen er samlet, er opgaven nu for hver elev at fortælle om, hvad han ser på billedet. På denne måde trænes børnene i at fortælle, samtidig med at de opøves i det at »læse« et billede, som er en overordentligt vigtig ting at kunne.

Senere kommer børnene, mange allerede i slutningen af 1. klasse, for at låne bøger, som de selv kan læse. Og de bøger har biblioteket. I skolebibliotekernes formålsparagraf står nemlig, at skolebiblioteket skal »give alle skolens elever adgang til nyttig og udviklende læsning af faglig og skønlitterær art«, og dette »alle« må altså betyde, at bogbestanden dækker området fra billedbogen til voksenlitteraturen.

I 3. klasse, hvor orienteringsfagene er på skemaet, får skolebiblioteket igen en udvidet betydning. Det er det sted, man løser opgaver eller måske forsøger at finde mere stof om et emne, man har hørt om i timen og er blevet interesseret i. Måske vil læreren for en tid gennemgå et bestemt emne sammen med klassen. Skolebogen dækker ikke. Man besøger biblioteket.

Tro nu endelig ikke, at alle de bøger, man har brug for, står på Ny Østengårds bibliotek. Det gør de ikke; men i Københavns kommune har vi en fællessamling, hvorfra vi kan bestille det ønskede materiale. Desværre må man tit vente alt for længe på det bestilte materiale, og derfor kunne man tænke sig denne samling udvidet, men det er økonomi, og med den kniber det jo mange steder.

En af de største aktiviteter på vores bibliotek ud over det undervisningsmæssige er teaterbilletformidlingen. I begyndelsen af skoleåret indførte teaterorganisationen »Arte« en ny ordning for alle under uddannelse. Vi fik tilbudt billetter til alle forestillinger på de københavnske teatre til 6 kr. pr. billet. Det var et godt tilbud, og det blev naturligvis en succes. Tallet af indkøbte billetter nærmer sig 700, og tager man i betragtning, at tilbudene hovedsagelig henvender sig til 7.–10. klassetrin, er det et ret anseeligt antal af eleverne, der har set op til flere forestillinger. Ud over tilbudet fra »Arte« har vi også selv henvendt os til teatrene. Det var, når det gjaldt forestillinger for de små. »Eventyrkomedie« hed det første stykke, vi var inde at se. Til det meldte sig ca. 120, så det var en lang række børn, der drog af sted fra skolen den efterårsdag.

Den senere forestilling var »Det lille Gys«. Interessen var knap så stor, men alligevel var 45 elever inde at se forestillingen.

Med disse eksempler har jeg forsøgt at vise nogle af skolebibliotekets mange funktioner ud over den at udlåne bøger til fritidslæsning. I alt blev der i skoleåret 1971–72 udlånt 11.471 bøger fra vort bibliotek, heraf var ca. 3000 udlånt fra klasserne og resten fra selve biblioteket. Et af disse udlån var til en pige, som havde spurgt: »Har du ikke en bog med hugtænder?«

Solveig Borgwardt Christensen
skolebibliotekar

Nyt rejsemål?

Mange danske skoleklasser har i løbet af de senere år været på lejrskole i »Internationales Haus Sonnenberg«, der ligger uden for den lille by St. Andreasberg i Harzen.

Stedet minder meget om en dansk højskole og viser sig også at være en slags efterligning. Initiativtageren til oprettelsen af »Haus Sonnenberg« var nemlig Walter Schulze, der efter krigen havde tilsyn med tyske flygtningelejre i Danmark. Under dette arbejde kom han i kontakt med danske højskolekredse, og han blev nu interesseret i at give tyskerne et sted, hvor de kunne samles med andre nationer omkring foredragsholdere fra ind- og udland og deltage i diskussioner. Det arbejde lykkedes.

Nu gennemføres der året rundt to kurser samtidig. Deltagerne kommer fra alle lande og er skoleelever, lærlinge, handicappede, faggrupper, ja faktisk enhver kan melde sig til et eller andet kursus. Prisen er ikke høj, da delstaten Niedersachsen giver tilskud. Som medlem af Den danske Sonnenbergkreds kan man følge med i kursusprogrammerne.

Til slut lidt om de ophold, der bliver arrangeret for skoleelever: Eleverne bliver indkvarteret danskere og tyskere på samme værelse. Foredragene bliver holdt på tysk, men via høretelefoner kan de elever, der foretrækker dansk, lytte til tolkens oversættelse. Under diskussionerne kan man fremsætte sine synspunkter såvel på dansk som på tysk. I fritiden er der mulighed for forskellige aktiviteter på »Sonnenberg« – ture i omegnen, aftenarrangementer og lignende. En dag kommer man på bustur rundt i Harzen. Som afslutning på opholdet bliver der holdt en international aften, hvor deltagerne underholder hinanden med indslag om deres lande.

Indtil nu har der ikke været elever fra Ny Østengård Skole på »Sonnenberg«, men muligheden er der.

Karin Meyer

Ny Østensgård Skole – ramme om et forsøg

Man taler så meget om, at skolen ud over at give eleverne den nødvendige viden har en anden vigtig opgave: at lære eleverne demokratiske samarbejdsformer. Til det formål har vi bl. a. et elevråd. Det er en kopi af et voksent system, som de færreste elever er modne til at arbejde med og have glæde af. I bedste fald lykkes det at engagere klasserepræsentanterne i elevrådsarbejdet, mens resten af skolens elever ikke føler nogen tilknytning til eller engagement i elevrådet.

Det er vores indtryk, at elevrådet ikke kan få den betydning for eleverne og for skolen, som det burde have. Derfor har vi arbejdet med andre ideer og har – måske – fundet frem til en, der kan bruges. Det er et forsøg, der heldigt gennemført skulle opfylde elevrådets formål til glæde og gavn for alle, der færdes på skolen til daglig.

Forsøget går ud på at udnytte vores pavillioner, som vi nu vil kalde huse, på en anden mere bevidst måde end tidligere. I tre af huse vil der i det nye skoleår være en klasse fra hvert af de syv første klassetrin. Det betyder, at en 1., 2., 7. klasse deles om lokalerne i et hus. I det fjerde hus skal 8.–10. klassetrinnene have deres klasseværelser.

En gang om måneden holder hvert hus et husmøde i gymnastiksalen. Alle eleverne fra huset og en lærergruppe, der er særlig tilknyttet huset, deltager. Man vælger i hvert hus to elever og en lærer til at repræsentere huset i skolerådet.

Skolerådet er skolens øverste organ og består af inspektøren og en viceinspektør, lærerrådsformanden og -næstformanden samt de 4×3 repræsentanter fra de fire huse. Desuden kan skolenævnet, -lægen, -tandlægen, -betjenten o. a. deltage i særlige tilfælde. På husmøderne og i skolerådet beskæftiger man sig med de arbejdsområder, elevrådet tidligere har arbejdet med. Ved at organisere arbejdet på denne måde overflødiggør vi elevrådet, men vi får i stedet fire relativt små skolemiljøer med chance for at vække elevernes interesse, forståelse og ansvarsbevidsthed for små og store kammerater, for arbejdet, ja for skolen som helhed. Desuden får alle mulighed for at være med i et samarbejde, der har betydning for den enkelte såvel som for hele skolen.

Det skulle også være muligt at drage interesserede forældre ind i arbejdet med de aktiviteter, der ikke berører den egentlige undervisning. Men det vender vi tilbage til i det kommende skoleår. Det er et forsøg, og derfor er der også den mulighed til stede, at forsøget ikke lykkes. Det vil være urealistisk ikke at tage det med i sine overvejelser, men vi mener, det er værd at prøve og håber på et godt samarbejde i det kommende skoleår.

Marianne Bruus Jelved

Mæhlum gård

Da en halv snes af skolens klasser har besøgt Norge i de senere år, har vi fået Colbjørn Mæhlum til at fortælle lidt:

Mæhlum gård ligger på vestsiden av Lågen 5 km syd for Otta. Gården er typisk for Gudbrandsdalen, med bebyggelse fra 1750 og senere. Inklusive skog- og utmarksområder er gården på 1300 dekar. I tillegg til dette kommer Vålåsjøseter og Stålsæter der det i tillegg til den eldgamle seterbebyggelse er oppført utleiehytter. Gården har vært i slekten siden år 1780, og dens faste beboere utgjør både 6., 7. og 8. generasjon.

Ved siden av tradisjonell gårdsdrift har man de siste 30 år også drevet pensjonat og hytteutleie (lejrskole).

Bebyggelsen er selvfølgelig modernisert innvendig for å møte tidens krav til alminnelig god komfort; således har alle gjesteværelser varmt og kaldt vann.

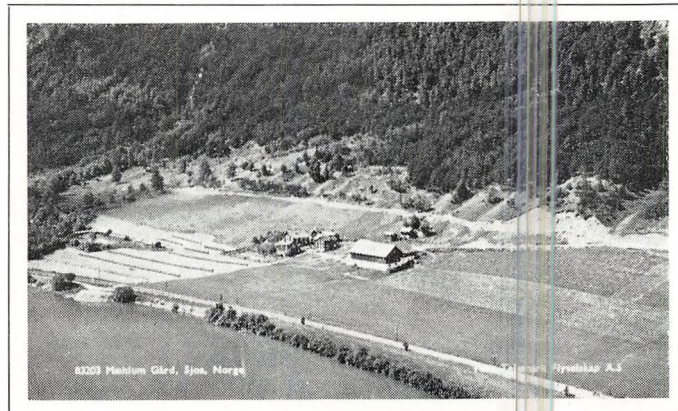
I stuene er de gamle klebersteinspeisene det naturlige midtpunkt for det man har bevart av den gamle stil.

Gården ligger i meget naturskjønne omgivelser der både dalen og Lågen er på det bredeste. Her er rik anledning til roturer og sportsfisk, spaserterurer i variert terreng, bading og utflukter til de omliggende fjellriker samt selvfølgelig: ro og avkobling.

Om vinteren byr det nærliggende område på skiterreng i alle vanskelighetsgrader. Det er 10 km til nærmeste skiheis.

Med hilsner til eleverne og lærerne.

Colbjørn Mæhlum

Alvorlig snak fra børne- tandlægen

I året 1972-73 har det første hold under børnetandplejeloven besøgt klinikken, og desværre har det for mange af børnenes vedkommende været første gang, de har siddet i en tandlægestol. Det er meget synd for børnene, især når det er omfattende behandlinger. Nogle tager det i stiv arm, mens andre ganske naturligt er meget ængstelige. Og her må jeg fortælle om en lille dreng, som ustandselig ved første besøg med gråd i stemmen sagde: »Jeg er så bange – jeg er så bange« og trods alt flere gange vendte sig mod mig og sagde: »Du er sød.« Alt endte i fryd og gammen, for den sidste gang han var til behandling, fik jeg flere gange små forsigtige klap på kinden, alt mens jeg borede. Det er da ikke til at stå for. Andre har uden at kny fået lavet så store behandlinger, som en voksen ville krybe udenom. Det imponerer mig.

Ved meget positiv hjælp fra lærernes side har vi i år i 1. klasserne gennemført et forebyggende tandplejeprogram med tandbørstning og meget andet. Endnu kan resultatet ikke gøres op, men hvis hjemmene også går ind for det, skal det nok give bonus. Børnene skal have hjælp hjemme til tandbørstningen, for de har endnu ikke erhvervet evnen til at styre tandbørsten rigtigt. Vi har været ude for, at børn har vendt hårene på børsten mod kinden i stedet for mod tænderne!

Og så vil jeg appellere til alle forældre med børn under den skolepligtige alder – sørg for de kommer til tandlæge så tidligt som muligt – helst kun 3 år første gang. Ikke for min skyld, men udelukkende for børnenes.

Tro nu ikke, at de øvrige klassetrin er blevet forsømt p. g. a. det tidsrøvende program for de mindste. Alle vil blive behandlet, som de plejer med tandfyldning, -udtrækninger, -reguleringer,

flourprofylakse m. m. Og så den sædvanlige opsang m. h. t. tandbørstning og den alt for megen slikken.

Og her er vi nok ved tændernes værste fjende, nemlig alle de søde sager, som ligger døgnet rundt på børnenes tænder. De ligger som en klæbrig masse, som er den allerbedste grund for de bakterier, der laver huller i tænderne. Indskrænk al den slikken, for det er jo dagen lang, børnene fylder sig med sukkerstads. Jeg ser det hver evig eneste dag på klinikken fra tidlig morgen på både små og store.

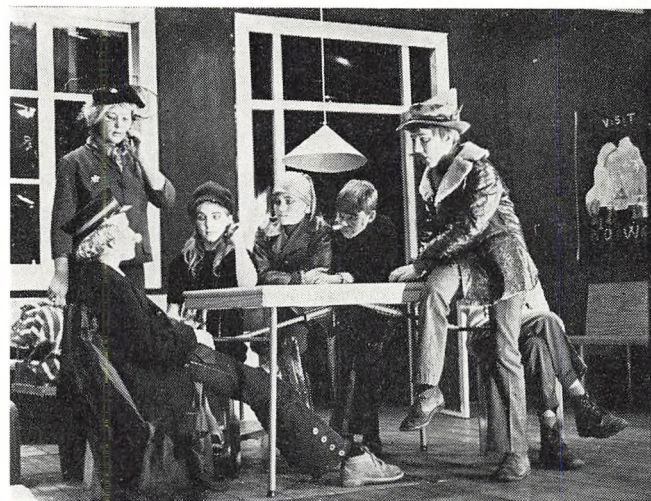
Kort sagt:

- Skån Deres børns tænder!
- Sørg for sund kost – mad, der skal tygges!
- Spar på de søde sager!
- Børst tænderne *rene* aften og morgen!

Er skaderne først sket, kan jeg ikke gøre andet end at reparere. Synes De selv, at det er morsomt at få boret? Nej, det tænkte jeg nok. Så gør, hvad *De* kan for at bevare Deres børns tænder rene og hele.

Inge Thygesen

Fut! Fut! Spøgelses- toget kommer

Da vi gik i de mindre klasser, så vi hvert år ved juletid de store elever spille skolekomedie. En dag i oktober kom frk. Moldt og spurgte, om vi ville spille skolekomedie i år. Vi følte, at nu var vi ved at blive de store og skyndte os at sige ja.

Det første, der skulle ske, var at vælge stykket. I dansk- og formningstimerne læste vi flere stykker igennem, og det viste sig, at det var svært at vælge. Til sidst besluttede vi os for spøgelses-toget, et teaterstykke, som vor klasse-lærer havde set som dreng.

Derefter gik vi i gang med læseprøverne og fordelingen af rollerne. Det gik ikke helt stille af. Efter talrige «diskussioner» lykkedes det omsider at få fordelt rollerne. Den næste vanskelighed var at få lært rollerne udenad. Det kneb gevaldigt for de fleste af os, vi havde ikke troet, at det var så svært, og mange af os begyndte så småt at blive irret af hele foretagendet.

Det hjalp lidt, da prøverne kunne foregå i gymnastiksalen, hvor nogle rare elever fra andre klasser havde bygget en scene. Men nu meldte der sig en ny

vanskelighed: vi skulle lære at tale højt. Det var ikke let. Yderligere skulle vi lære, hvor vi skulle stå i de forskellige situationer. Vi måtte prøve om og om igen, og til sidst hang det os ærlig talt lidt ud af halsen. Vi var nok ikke helt nemme at arbejde med, og frk. Moldt og hr. Larsson var vist af og til ved at opgave det hele.

Lønnen for vort arbejde fik vi, da vi opførte stykket. Det var smadderskægt at stå på scenen og prøve at være skuespiller. Under selve forestillingen var vi ved at dø af grin, fordi der skete ting, som vi ikke havde regnet med: nogen tabte skægget, billetlugen faldt ikke ned til tiden, Kenn tabte parykken, og nogen fjumrede med replikkerne. F. eks. kom Kim til at sige: »Døren er åben, vi er låset inde.« Mindst lige så morsomt var det – i hvert fald for os – da Frank havde glemt at lade pistolen, så han måtte stå og råbe bang, bang, da han skulle skyde efter forbryderne. Da stykkets Richard skulle pege hen mod vinduet, hvor en mystisk rød lanterne viste sig, råbte han: »Pas på, der er den røde cykellygte igen.«

Det er muligt, at forestillingen ikke blev så perfekt, som den kunne være blevet, men for os, som spillede med, var det trods alt en stor oplevelse, som vi altid vil mindes med glæde.

6x

Jeg kan godt lide husgerning

Jeg kan godt lide husgerning, for jeg kan godt lide at lave kager og mange andre ting. En dag fik vi spagethi. Det kan jeg godt lide, så jeg fik Michaels og Birgits og Bentes og Lennarths og pers spagethi. Bagefter skulle vi have fru Prunns da vi skulle have frokost, der fik jeg to madpakker – så den dag var jeg ikke så sulten som jeg plejer at være.

Benni

Norge 1973

Onsdag den 7. marts stævnedes »Kong Olav« ud fra Oslokajen, og om bord var 9u.

Efter lang tids venten var vi endelig på vej mod det kolde nord. Vi sejlede hele natten og kom til Oslo kl. 8 næste morgen. Da vi havde slæbt os en pukkel til med at bære bagagen fra borde, blev vi og en masse andre mennesker stoppet sammen i en lille bus og kørt til Oslo Hovedbanegård. Herfra skulle vi så ud på en længere togrejse for at komme til Otta. Da vi endelig langt om længe kom dertil, holdt hr. Mæhlum i sin røde stationcar og ventede på os.

Der var ikke så meget sne, som der plejer at være i Norge på den årstid, men vi fik da nogenlunde lært at stå på ski. De første lektioner blev foretaget på den tilfrosne elv, men derefter gik turen op i de norske højfjelde, hvor hr. Mæhlum havde en hytte. Her var der en mindre bakke, som vi fik lov at stå ned ad (med bøjede knæ naturligvis). Da det ikke var sjovt længere, tog de mere friske ud på en rask skitur i de sneklædte fjelde. Her blev vi imidlertid overrasket af en orkanagtig storm, og nogle få fornuftige mennesker søgte læ og varme på et feriehus. At vi slap fra denne tur med kun et par brækkede ski er vel næppe til at fatte, men sandt er det.

De næste par dage vandrede vi med skiene på nakken over isen på elven til et »rugbrød«, der stod parat til at føre os op til hytten.

To kirker besøgte vi også med vores besøg: Den ene var Vågå Stavkirke, der havde Nordens ældste døbefont i sin varetægt; den stammede helt tilbage fra den tid, da Danmark og Norge hørte sammen, og det er jo immervæk nogle år siden.

Men otte dage går nu alt for hurtigt, og snart måtte vi vende næsen hjemad

mod det lille Danevang, hvor vi jo hører hjemme. Af hr. og fru Mæhlum blev vi kørt til stationen, og et kvarter før afgang sad alle på deres pladser, på nær én! Andersen? Ja, hvor var Andersen? Ham havde vi i forvirringen glemt hjemme på gården. Hurtigt vendte hr. Mæhlum vognen og kørte med en fart, som vist nok er tilladt på lige strækninger, men i hvert fald ikke i bjerge, op efter Andersen. Et par åndeløse minutter fulgte, og fru Quist sad med sved på panden, og blikket stift rettet mod sit ur, hvor viserne med rasende fart nærmede sig afgang. Få minutter før der blev fløjtet til afgang arriverede hr. Andersen, og under høje latterbrøl fra eleverne og morderiske blikke fra fru Quist satte han sig ned på sin plads, og vi kørte hjemad.

Hjemturen var lidt værre end udturen. Båden vippede nemlig ret voldsomt, og flere blev en smule grønne i hovederne. Da vi lagde ind til Oslokajen, var der vist nogle, der var lettede over, at sejlturen var overstået.

Vi havde haft det skønt, og jeg vil varmt anbefale denne tur til andre elever her på skolen.

Ninna Partved, 9u

Frit elevarbejde

Lene, 3x, fortæller om en uges ferie

Lørdag den 14. var jeg til fødselsdag. Søndag den 15. var jeg ude på langelinie og gik en lang tur. Tog bus 7 fra kongens nytorg hjem til mormor.

Mandag den 16: vi tog toget fra Ellebjerg til Nørreport, vi gik hen til Rundetårn, så sagde far: skal vi gå op i tårnet? så sagde vivi og jeg ja og så gik vi derop. Der fik vi en is af far. Bagefter tog vi på museum, der så vi på sten. Det

synes viv og jeg var kedeligt, og så gik vi over og så på indianere, det var bedre.

så gik vi over til tøjhusemuseum. der var gamle kanoner. det var kedeligt, derfra tog vi hjem.

tirsdag den 17. tog vi toget fra ellebjerg til charlottenlund, så travede vi gennem skoven, så kom vi til stranden, vi legede på stranden, og derfra gik vi til danmarkssakvarium. da vi havde set fiskene tog vi hjem.

onsdag den 18. lavede vivi og jeg mad: spiralpølse og grøn salat – og så lagde vi en lagkage sammen, det smagte godt. torsdag den 19. skulle vi møde mormor i bellacentret. kl. 10 der lavede vi stoftryk og ler, vi tegnede og hoppede i skumgummi og i kugler, og vi var også ude at cykle på trehjulede cykler, så gik vi fire over og smagte mad og flødeboller. der købte jeg en kasse med 25 i for 10 kroner og derfra gik vivi og jeg ind og legede igen. kl. 19.30 tog vi hjem, og så havde vi også haft en god dag.

fredag den 20. kom mormor og smagte vores lagkage. lørdag den 21. slappede vi af. søndag den 22. tog vi en tur i haven, det var koldt derude. det var en sjov ferie.

lene arentsen, 3x

Udpluk af en lejrskoletur til Fjerritslev med 3x

Onsdag den 6. september 1972:

kl. 8.30 tog vi med bussen, der kom vi forbi en have med ting i, der var en hest og to giraffer, en løve, to pingviner og en masse malerier. Derfra kørte vi ned til stranden for at spise mad. Så kørte vi til ørkenen, hvor der var masser af sand, derfra kørte vi til Skagen, hvor vi kørte i Sandormen helt ud til spidsen – der soppede jeg. Der var store bølger, og det var koldt. Så kørte vi tilbage med

Sandormen og hjem. Vi gik i seng klokken halv ti.

Torsdag den 7. september:

Vi var i Fjerritslev Ny for at købe noget til vores forældre og vi skulle gå og vi kørte til Rebild Bakker og vi løb ned ad bakker og vi løb op – og vi kørte til fru Wallins moster. Vi fik kage og kakao og

vi kørte til Tingbæk Kalkminer og vi kørte hjem for at spise.

Fredag den 8. september:

Så skulle vi hjem med bussen, så skulle vi med toget, så skulle vi sejle, så kom vi til Kalundborg, så skulle vi med toget til København.

Så var vi hjemme.

Englandsturen 1972

Endelig var dagen kommet, som vi alle havde set hen til. Næmlig dagen, hvor vi rejste til England. Efter 30 minutters venten og vinken på Hovedbanegården satte toget endelig i gang – og vi var på vej mod England. Ca. 30 timer senere var vi ved The Weald School i Sussex. Det var spændende at møde den familie, man skulle bo hos. Jeg fik mit eget værelse på første sal, hvor jeg hver nat frøs. Om aftenen hyggede vi os over »a nice cup of tea«, mens vi så fjernsyn.

Familien, jeg boede hos, bestod af: moderen og faderen, tre piger og to drenge. Desuden: to hunde, to guldfisk, en fugl og en hamster. En aften, da vi som sædvanlig sad og så fjernsyn, sprang den ene hund pludselig op i sofaen, hvor den gav sig til at hyle himmelhøjt. Jeg spurgte, om den var blevet syg, men faderen sagde, at den bare sang. Efterhånden fik jeg mig vænnet til, at den stod og »sang« i sofaen, når der var bestemte melodier i fjernsynet.

Da jeg skulle i seng den første aften, kiggede jeg lidt mærkeligt på den måde, de havde redt min seng på. Først var der lagt et lagen, så et vattæppe, ud over dette to andre tæpper, og til

sidst var siderne proppet ind under madrassen. Jeg måtte nu forsøge at få benene ned i denne konvolut og derefter mave resten af kroppen ned i den. Jeg blev nu hurtigt træt af det, så efter et par dages forløb hev jeg tæpperne ud under madrassen, så jeg kunne gå i seng, som jeg var vant til det hjemme fra.

Turene var pragtfulde. Hver dag så vi de berømte steder, som vi naturligvis havde hørt om og set i brochurer og fjernsyn. Alligevel er det at se det hele i virkeligheden et stort nummer ét: Arundel Castle, London, Brighton, Victory, Windsor Castle og Windsor Safari Park. Simpelt hen noget alle burde se. Det hele var storslået. Prikken over i'et var nok, at vi hver gang fik lov at gå på shopping alene i 2-3 timer. Man lærer en masse engelsk af at gå i butikker og nok endnu mere af at spørge om vej. Det gik let med at tale og forstå engelsk – og de vidste jo nok, at man ikke var den indfødte englænder.

I bussen kiggede vi på vores kort over London, men vi kunne ikke finde Hyde Park. Det viste sig, at den lå uden for det område, kortet dækkede, og da vi stod af ved parken, kunne vi ikke se,

hvor i London vi var – eller hvordan vi skulle finde tilbage. Klokken var ret mange, så vi satte os på en bænk og delte resterne af vores madpakker. Derefter skrev vi naturligtvis postkort hjem for at gøre de stakkels forældre helt rædselsslagne. Det blev til noget i retning af: »Faret vild i London – stop – ved ikke hvordan vi finder tilbage – stop.« Derefter satte vi navn under og lagde brevene i postkassen.

Det blev kun til en beskeden jagt på frugt-, slikbutikker og lignende, for vi var alle meget trætte. I bussen hjem talte vi om alt, hvad vi havde set og oplevet. Det havde været en vidunderlig dag.

Om onsdagen kom vi gennem byen Eton, hvor vi så nogle elever fra kostskolen. Der blev fotograferet flittigt fra bussen, fordi kostskoledrengene så ret komiske ud i deres skoleuniformer.

Madpakkerne, vi havde med på turene, var ikke det helt store sus. Man kunne således risikere at få otte stykker med skinke eller tilsvarende antal med tomat.

Der var mange andre gode ture i England, men jeg har kun taget én af dem, for ellers kunne der godt blive en hel roman ud af det.

For mit vedkommende var der ikke no-

get med at ligge og snue om søndagen; for vi var ude at fiske. Om søndagen i den første weekend fik jeg den største fangst: 2 fisk. I øvrigt blev jeg medlem af en engelsk fiskeklub »Billingshurst Angling Society«.

Den sidste aften, jeg var der, blev der tændt op i pejsen – det var så hyggeligt – og det var simpelt hen et perfekt billede af en engelsk familie: faderen med sine tøfler på og piben i munden, moderen med sit sytøj, vi andre sad og så fjernsyn, og så hunden, som lå heit henne ved ilden. Hver aften, inden vi kringledede os ned under vore tæpper, plejede vi at få en kop kakao med biskuits til. Den sidste uge var vi til party næsten hver aften. Faderen hentede os i sin bil – og så var vi også så stopfyldte med crisps og sandwiches, at det var helt utroligt.

Hjemrejsen gik som udrejsen, bortset fra at vi kun fik sovet 2½ time i vores kahyt i gennemsnit, bl. a. på grund af at vi fik besøg af otte elever fra klassen – og fordi en af dem absolut måtte have indtil flere brusebade i løbet af natten.

Jeg mener, at turen har hjulpet på det engelske sprog hos de fleste. Kammeratskabet er også blevet bedre. Alt taget i betragtning har det været en udmærket tur.

Il real u

vores klasselærer fru Harfot opereret et par dage før vi skulle af sted, så en af forældrene kom med i stedet for.

Vi tog af sted kl. 8 om morgenen og kørte hele dagen, så vi gik tidligt i seng den første aften – men vi havde det sjovt i toget. På bondegården, hvor vi boede, var der en lille sød hund, en

hest, der hed Klaus, og nogle køer. Vi måtte ride på Klaus, men det turde vi ikke rigtig, vi var også oppe at køre på traktoren.

Der var arrangeret en tur til hver dag. Den bedste var til Skagen, hvor vi kørte med Sandormen. Vi kunne købe forskellige ting, men vi var et par stykker, der ikke fik noget med hjem, da vi kom til at solde for alle pengene. Susanne siger selv, at hun er en klovn, fordi hun glemte sit fotografiapparat på Skagen. Den dag kom vi først hjem lige før vi skulle spise til aften – og så på hovedet i seng.

De ture kunne der godt være nogle stykker af!

*Kirsten – Mette – Hanne – Susanne S.
og Dorthe, 4u*

Praktiske oplysninger

Skolens kontor: tlf. 46 11 26

Skoleinspektør Kai Andersen træffes alle skoledage kl. 12–13 eller efter aftale; skolens sekretær er Margit Jensen.

Viceskoleinspektører:

Carl Mortensen og Ellen Christoffersen træffes til tiderne, som er bekendtgjort på tavlerne ved respektive kontorer.

Skolelægen: tlf. 30 31 26

Tage Voss er på lægeværelset mandag kl. 9.30–10 og torsdag kl. 12–12.30. Sundhedsplejerske Bodil Brasch træffes mandag, onsdag og torsdag kl. 8–15.

Børnetandlægen: tlf. Va. 7592

I. Thygesen, træffes alle skoledage kl. 8.30–14.30. Klinikassistent er B. Haucke Nielsen.

Hej alle sammen!

Vi vil gerne fortælle om en lejrskoletur, vi var på sidste år i maj måned. Vi var halvdelen af 4u og halvdelen af 4x. (I må nu ikke tro, at det kun var halvdelen af klasserne, der måtte komme med, men det er fordi 3. klasserne er blevet slået sammen). Uheldigvis blev

Skolepsykologen: tlf. Tr. 4390

Verner Skjoldbye træffes telefonisk tirsdag kl. 10-15 på Skolepsykologisk kontor, Krausesvej 3, Ø., og på Ny Østengård hver torsdag kl. 9-10.

Skolebetjenten: tlf. 30 43 73

Axel Schultze forestår tilsyn og vedligeholdelse af skolens bygninger, inventar m.m. Medhjælper er A. Blåbjerg.

Skolens distrikt:

Blommehaven, Blommestien, Blushøjvej, Bærhaven, Druenhaven, Gl. Køgevej fra Folehaven til kommunegrænsen, Grønnehaven Allé, Grønttorvet, Harrestrup Allé, Haveforeningen »Gl. Enghave«, Stakledet, Urtehaven fra 51 og 24, Vinhaven 1-53, Østergårds Allé.

Til dette kan føjes, at Kirsebærhavens Skole og Ny Østengård Skole indskrivningsmæssigt danner én pulje, således at en fordeling af nyindmeldte elever kan afpasses efter de to skolers lokale forhold, og at vi indtil videre modtager indmeldelser fra Hornemanns Vænge.

Indskrivning af elever:

Børn, der er født i 1966, begynder skolegangen i 1. klasse efter sommerferien. Der kan gives tilladelse til, at skolegangen udsættes til 1974. Ansøgning herom sendes snarest til skolekommissionen, i Københavns kommune til skoledirektionen, gennem den skole, som barnet hører til.

Børn, der er født i 1967, kan begynde skolegangen i 1. klasse efter sommerferien i år, hvis de er tilstrækkeligt udviklet til at følge undervisningen. Det er skolemyndighederne, der tager stilling til, om et barn kan optages. Ansøgning herom sendes snarest til skolekommissionen, i Københavns kommune til skoledirektionen, gennem den skole, som barnet hører til. Er barnet født i januar 1967, har det ret til at begynde skole-

gangen i 1. klasse efter sommerferien, hvis forældrene har udtrykt ønske herom i forbindelse med rettidig indskrivning.

Adresseforandringer:

bedes omgående meddelt skolen ved skriftlig henvendelse gennem barnets klasselærer. Medfører en adresseændring skoleflytning, giver kontoret den nye skole besked.

Forsømmelser:

der ikke skyldes sygdom, må kun finde sted, når tilladelse er indhentet gennem klasselæreren senest dagen før. I sygdomstilfælde beder vi om at få besked hurtigst muligt. I tilfælde af langvarige eller hyppige sygdomstilfælde kræves lægeattest.

Elever, der af helbredshensyn ikke bør være ude, kan få lov til i frikvartererne at opholde sig i periodeklassen, når hjemmet skriftligt anmoder derom.

Konfirmationsforberedelse:

placeres bedst i 7. kl., idet eleverne kan gives fri mandag og torsdag kl. 13. Falder konfirmationsforberedelsen uden for dette klassetrin, må præstegang finde sted uden for skoletiden.

Glemte sager

afhentes i frikvarteret kl. 12 i glemmerummet. Ved afhentning i glemmerummet medbringer eleven en seddel fra lærer eller hjem, hvorpå er opført elevens navn og klasse og den savnede genstands art.

Penge og værdisager afhentes på kontoret.

Ure og smykker medbringes på eget ansvar.

Erstatning for bortkomne ting

ydtes almindeligvis af familieforsikring. Kun hvis en sådan ikke haves, søger skolen at dække evt. tab.

Enhver beskadigelse af skolens ejendele skal straks meddeles læreren. Evt. erstatning sker efter skolens skøn.

Bøgerne:

De udleverede bøger m.m. er skolens ejendom og må behandles varsomt af hensyn til senere brugere. Alle bøger skal være forsynet med omslag, navn og klasse.

Statens uddannelsesstøtte

varetager stipendiefordelingen til elever i 10. kl. og III real. Ansøgningskemaer udleveres på kontoret.

Uddeling af gratis mælk:

finder sted hele året; i månederne november til april gives endvidere en combinationspille daglig. Der er yderligere mulighed for gratis skolefrokost i vintermånederne, hvis et barns ernæringstilstand gør det ønskeligt. Leder af skolens bispisning og mælkeuddeling er Esther Andersen.

Cykel- og knallerttegn:

udleveres af viceinspektør Carl Mortensen til elever, der bor uden for skolens distrikt, når anmodning derom foreligger fra hjemmet. Cyklen skal stilles på den anviste plads og være låst. Skolen har intet ansvar for bortkomne cykler eller cykeldele. Cykler må ikke henstilles i skolens nærhed.

Tandlægeordningen:

bevirker, at elever i 1.-9. kl. trin behandles på skolen. Ældre elever søger egen tandlæge, men kan få en del af udgifterne refunderet. Eleverne skal ved udbetaling aflevere fuldmagt fra hjemmet.

Badning:

efter gymnastiktimen er obligatorisk.

Smitsomme sygdomme:

kan give anledning til, at elever må holdes hjemme. Ved mæslinger skal man blive hjemme 10 dage efter sygdommens begyndelse; ved kighoste 4 uger efter hosteanfaldenes begyndelse; ved røde hunde, skoldkopper, rosen, influenza, fåresyge og halsbetændelse må man først møde, når det akutte stadium er overstået; ved tyfus, paratyfus, difteri, skarlagensfeber m. fl. lignende alvorlige sygdomme kræves smittefrihedsattest efter sygdommens optræden i familiens hjem.

Ferie- og svagbørnskolonier:

tilbyder plads for københavnske skoleelever. Pladser fordeles af skolen i samarbejde med kolonikontoret.

»Gabriel Jensens Ferieudflugter«

tager sig i ferietiden af børn, som ikke kommer på landet. Kort til deltagelse i én- og flerdages ture udleveres af klasselærerne.

Ferier og fridage 1973–74

Sommerferie:

mandag den 25. juni–lørdag den 11. august 1973

Fridag:

fredag den 21. september 1973

Efterårsferie:

mandag den 15. oktober–lørdag den 20. oktober 1973

Juleferie:

lørdag den 22. december–torsdag den 3. januar 1974

Fridag:

tirsdag den 26. februar 1974

Dronnings Ingrid's fødselsdag:

torsdag den 28. marts 1974

Påskeferie:

onsdag den 10. april–tirsdag den 16. april 1974

Fridag:

onsdag den 1. maj 1974

Grundlovsdag:

onsdag den 5. juni 1974

Sommerferie:

mandag den 24. juni–lørdag den 10. august 1974

(Ved alle ferier er begge dage medregnet).

Ordensregler

1. Ingen sammenstimlen på fortovet ud for skolen af hensyn til naboer og forbipasserende.
2. Eleverne må ikke opholde sig på gange eller i lokaler uden tilladelse. Dette gælder også kontorgangen.
3. Elever i 1. og 2. klasse må i frikvartererne benytte legepladsen mellem pavillionerne 2 og 3 (sommerhalvåret).
4. Elever i 1.–7. klasse må forud indhente tilladelse hos viceinspektøren, hvis de ønsker at cykle til skole (anviste cykelstativer skal benyttes).
5. Elever i 8.–10. klasse har tilladelse til:
 - a) ophold inde i frikvartererne i særligt anviste lokaler, dog ikke før kl. 8.
 - b) at forlade skolen på visse forud fastsatte tidspunkter.
 - c) ophold på de grønne områder mellem pavillionerne 10 og 11.

d) at køre til skole på cykel eller knallert uden forud indhentet tilladelse. Tilsidesættes alrnene hensyn, kan denne tilladelse inddrages.

Elever, der ikke kan administrere deres tilladelse til at forlade skolen i visse frikvarterer, kan få denne inddraget og erstattet med frikvartersophold i periodeklassen.

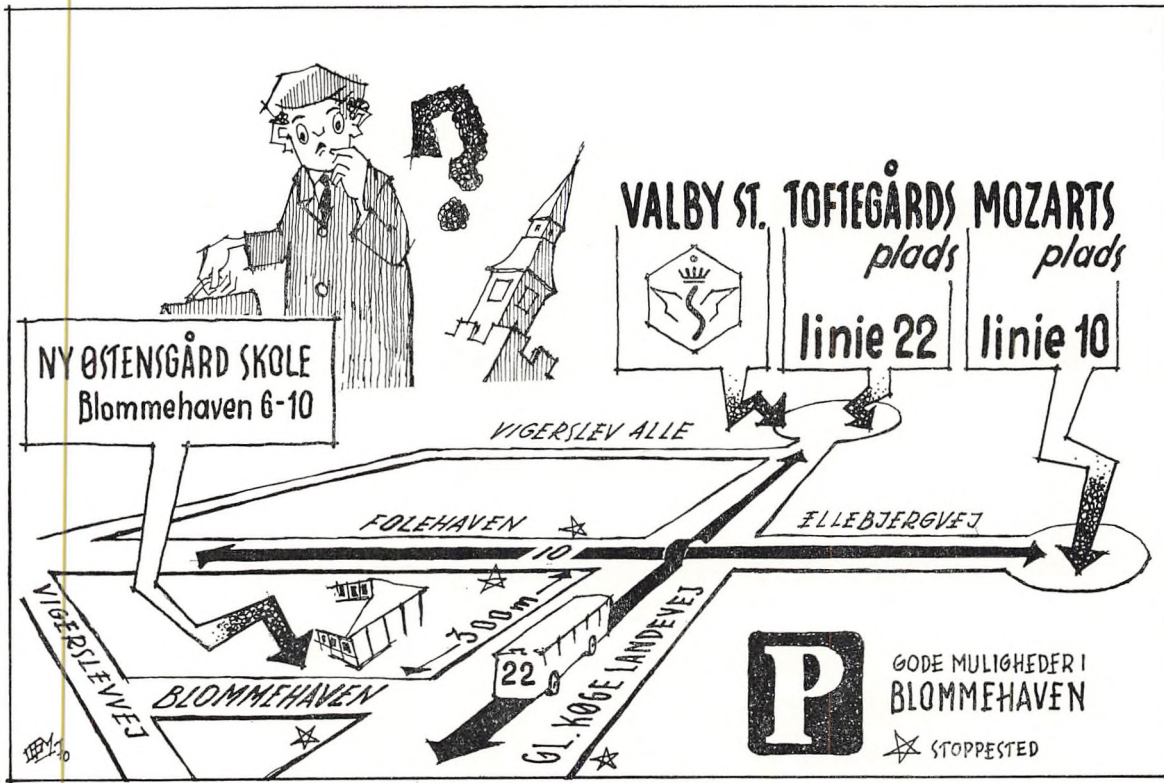
6. Snebolde og glidebaner er farlige for alle, der færdes på skolen; de er derfor ikke tilladte. Af hensyn til snerydningen skal man undgå berøring med snebunkerne.
7. Boldspil er tilladt i følgende omfang:
 - a) store bolde: kun i den lille gård samt ved indkørselen ved nr. 1.
 - b) små bolde: *kun* i den store gård og *kun* til spil op ad vægge.
 - c) *alt* boldspil skal foregå med så »lave« bolde som muligt.
8. Ingen elever kan få tilladelse til tobaksrygning på skolen.
9. Når det ringer ind, skal eleverne straks samles ved opstillingen til det klasseværelse, der skal benyttes.
10. Kun de to låger på Blommehaven må benyttes, når man skal til eller fra skole, uanset hvor man bor.
11. Ophold på området mellem den østlige låge og kontorindgangen er ikke tilladt.
12. Vær med at holde skolen ren og hyggelig – brug papirkurvene både ude og inde. I øvrigt er alle tjent med, at vi færdes hensynsfuldt på skolen.

Foto: Skolens fotoundervisning.

Redaktionen afsluttet 20. april 1973.

**Lærerpersonale
Ny Østengård Skole
1972–73**

Andersen, Kai, skole- inspektør	Jacobsen, Ellen	4 v, 6 u	Petersen, Børge	2 u
Christoffersen, Ellen, vice- skoleinspektør	Jelved, Jan		Petersen, Poul Milberg	
Mortensen, Carl, viceskole- inspektør	Jelved, Marianne Bruus	6 æ	Prip, Emma	
Abel, Jørgen	Jensen, Bent	7 u	Prip, Poul	
Andersen, Kjeld	Juul, Johanne		Quist-Andersen, Grete	9 u, 3 v
Beer, Astrid	Jørgensen, Bodil Kærn	5 v	Rosenstock, Kirsten	orlov
Bremer, Inger	Jørgensen, Ingrid		Rottbøll, Gitte	
Christensen, Solvejg Borg- wardt, skolebibliotekar	Karlshøj, Else		Stich, Egon (indtil dec. 1973 .	5 x)
Corneliussen, Flemming	Knudsen, Rita Leth	7 v	Sørensen, Vagn Selmer, til rådighed for Film- og båndcentralen	I u, II u
Dirksen, Svend	Larsen, Bent	6 v	Wallin, Inger-Marie	3 x
Feyling, Olav	Larsson, Ingvar	6 x	Vikarer:	
Galle, Else	Meyer, Karin		Ebbe Andreasen	
Harfot, Minna	Mikkelsen, Ole Gade	9 v	Karl-Georg Jensen	
Holm-Christensen, Esther ...	Moldt, Deetje		John Svensson	
Høy, Erik	Nerup, Lene	2 x	Steen Tejlmann	
	Nielsen, Waldo	2 v	Nina Aatoft	
	Nipper, Erik	8 v	Andersen, Ester, økonoma	
	Nordstrøm, Kirsten		Thygesen, Inge, børnetandlæge	
			Nielsen, B. Hauge, klinikassistent	
			Voss, Tage, skolelæge	
			Brasch, Bodil, sundhedsplejerske	
			Schultze, Axel, skolebetjent	
			Blåbjerg, A., medhjælper	
			Jensen, Margit, sekretær	

Sommerferien begynder mandag den 25. juni og slutter lørdag den 11. august.

Første skoledag mandag den 13. august skal eleverne møde

kl.:

klasse:

nr.:

Eleverne, der skal møde i nye 1. klasser, møder dog først mandag d. 20. august kl. 9. Meddelelse om dette udsendes til alle nye elever.